

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

Vamos ó camiño verde,
vámonos cara a Carnés
botalo demo de nós
que non volva ioutra ves.

829

San Cristovo de Carnés
fasí'on ghran militar
tén un coleiro na man
ta dereito no altare.

845

Anque sea San Antonio
tamén tiña bo embigho
ai pero eu quérolle moi ben
que se leva ben comigho.

[...
a ruada sin pandeiro
é com' à lancha sin remo
os remos sin mariñeiro.]

Vela aí vai indo
...
Parece que vai durmindo.

Aí, para cantar viva ieue,
para tocar miña irmán,
para tocalo pandeiro
viva quen o ten na man.

La mujer tiene un tesoro
todo el mundo bien lo sabe
lo malo que del tesoro
los hombres tienen la llave.

Todo el mundo me dehprecia
porque me ve abatido,
todo el mundo corta hojas
del árbol que está caído.

Vela ahí vai pola Rebeira
apañado cunchas do ouro
meténdoas na faltigueira.

850

Santo Cristo do meu eise
irmán das miñas cuitadas
cando ibas no meu carro
carallo qué ben cantabas.